

ELS TRES MOSQUETERS

ESCENA 1^a

(El teló s'obre i representa els carrers de París. Passegen mosqueters, soldats, l'hostaler i la Kitty. Arriba d'Artagnan que va d'una banda a l'altra buscant el palau dels mosqueters. Tothom a qui pregunta li diu una direcció diferent.)

D'Artagnan: Perdoni, senyor... Que em podria dir on és el palau dels mosqueters del rei?

Soldat 1: Cap allà, mocós, cap allà... I vigila per on camines!

D'Artagnan: Perdoni, senyora... El palau dels mosqueters?

Kitty: El palau dels mosqueters? És per allà, noiet...

D'Artagnan: Escolti, senyor... No sap pas per on cau el palau dels mosqueters?

Hostaler: Sí, jove... És aquell tan gros d'allà.

D'Artagnan: Gràcies, senyor...

(En d'Artagnan marxa corrents i els que estan a l'escenari canten)

Tots: Sigueu tots benvinguts
l'obra acaba de començar
gràcies per ser aquí avui
esperem que us agradi molt.

És la història d'un noiet
que vol ser un gran mosqueter
de seguida veurà que això molt li costarà.

Surt el primer raig de sol
comença ja un dia nou
les botigues obren portes
i els carrers s'omplen de gent
em sembla que aviat a París
es viurà una aventura emocionant.

ESCENA 2^a

(En Treville, cap dels mosqueters, està parlant amb Athos, Porthos i Aramis)

Treville: Sembla mentida... Com podeu ser tan ineptes? Us vaig demanar que seguíssiu la comtessa de Winter per tot arreu, i ara em dieu que no sabeu on és.

Aramis: Perdó, senyor, però és que havia de comprar unes sabates noves perquè se m'havien foradat les que tenia.

Athos: Jo el vaig voler acompanyar perquè encara no sap anar sol a comprar. Sempre es fa un embolic amb el canvi... Me'n recordo una vegada que...

Treville: Calla! I tu, Porthos, què... Quina excusa tens?

Porthos: És que em vaig adormir i no vaig sentir el gall. Ja sabeu que sóc una mica dur d'orella.

(Entra el mosqueter 3)

Mosqueter 3: Senyor de Treville, hi ha un pagerol aquí fora que el vol veure.

Treville: Fes-lo passar.

Mosqueter 3: Sí, senyor.

(El mosqueter 3 marxa i entra en d'Artagnan)

Treville: Mireu, nois, que sigui l'última vegada que no compliu les ordres. I ara, busqueu la comtessa i no li perdeu els ulls de vista. I vigileu, que és molt perillosa.

(Marxen els tres mosqueters mig rondinant)

Treville: I tu, què vols?

D'Artagnan: Vinc de molt lluny per ser un mosqueter del rei, senyor.

Treville: Ah sí? Creus que pots arribar a ser com un d'aquests tres que acabes de veure?

D'Artagnan: És clar, senyor. I faria la feina sense queixar-me, no com ells.

Treville: Em sembla que no saps massa el què et dius. Aquests tres mosqueters que has vist són Athos, Porthos i Aramis, els millors espadatxins de tot França.

D'Artagnan: De debò? Si són els meus ídols! Tinc l'habitació plena de pòsters seus... Uaaaaa...

Treville: Mira noi, ves a baix, i presenta't al caporal. Ell et donarà les instruccions a seguir per ser un cadet dels mosqueters.

D'Artagnan: Gràcies, senyor, no se'n penedirà.

(Marxen de l'escenari, en d'Artagnan corre. Apareix en Porthos parlant amb els mosqueters 1 i 2.)

Mosqueter 1: A mi em sembla que guanyarà el Versalles per 3 a 0. No, no, per 5 a 0.

Mosqueter 2: Vols dir? Jo crec que mentre els entreni *monsieur Banguel* no tenen res a fer. És un patata!

Mosqueter 1: Tu què creus, Porthos?

Porthos: Mireu, a mi, aquest esport em fan venir ganes de dormir.

Mosqueter 2: Compte!

(En d'Artagnan apareix corrents i xoca amb ell)

Porthos: Que no veus per on vas, gamarús?

D'Artagnan: Perdoni senyor, no l'havia vist.

Porthos: Doncs ara sí que m'has vist. Et reto a un duel. A les 12 darrere el palau.

D'Artagnan: Allà estaré.

(Mentre en Porthos marxa, apareix Aramis, cordant-se la sabata. Quan en d'Artagnan es gira, xoca amb ell.)

Aramis: Però, què fas, ximplet? Una mica més i em fas malbé les meves ungles!

D'Artagnan: Home, senyor, no n'hi ha per tant...

Aramis: Però què t'has cregut? T'ensenyaré com has de parlar a la 1 darrere el palau.

D'Artagnan: No faltaré pas!

(Marxa Aramis i apareix Athos amb el mosqueter 4)

D'Artagnan: Ostres, que ruc que sóc. Com puc batre'm amb aquests dos? Si són els millors de França... Mare de Déu de l'empenta! Ja no recordo ni on havia d'anar ara...

Athos: Has vist, amic, un que parla sol...

Mosqueter 4: Es deu haver escapat del manicomi de les afores. Haurem de posar més vigilància a les muralles.

D'Artagnan: Podrien ficar-se en els seus assumptes, no creuen?

Mosqueter 4: Ep, nano! Que no saps qui és ell?

D'Artagnan: Sí, i què. I tu, saps qui sóc jo?

Athos: M'ho explicaràs a la una darrere el palau, què et sembla?

D'Artagnan: Perfecte! Ai, no! No podria ser cap a les dues?

Athos: A les dues serà. I no arribis tard.

D'Artagnan: No pateixi, no... que ja farà estona que hi seré...

(Deixen en d'Artagnan sol. Compta amb els dits fins a tres.)

D'Artagnan: Estic perdut.

ESCENA 3^a

(L'escenari és l'interior del palau reial. En escena hi ha en Richelieu, en Rochefort i els quatre soldats.)

Rochefort: Senyor primer ministre, hauríem de trobar alguna manera de desfer-nos dels mosqueters per sempre més.

Richelieu: Ja ho sé, Rochefort, ja ho sé. Però també sé que el rei confia molt en aquests soldadets, mentre que als nostres homes només els fa servir per fer maco. I mira que són lletjos, pobrets... No, amic, el problema és el rei mateix. Ell i la seva dona. Són ells els que hem de destruir.

Rochefort: Però això encara és més difícil que eliminar els mosqueters!

Richelieu: No tant com tu et penses. Soldats, feu-la passar! *(Dos soldats marxen)*

Soldat 2: La comtessa de Winter!

(Entren els soldats que havien marxat amb la comtessa i la seva criada)

Richelieu: Estimada comtessa, quines notícies em porteu d'Anglaterra?

Comtessa de Winter: Em penso que bones, senyor primer ministre. El duc de Buckingham ha marxat del seu castell i diria que en aquests moments es troba a París, buscant un moment per trobar-se amb la reina.

Richelieu: Fantàstic, milady, fantàstic.

Rochefort: Quines són les vostres ordres, senyor? Què hem de fer?

Richelieu: Mira Rochefort, et presento la Kitty, la criada de la comtessa. Bé, fins avui, perquè demà tindrà una nova mestressa, no és així?

Comtessa de Winter: A partir de demà, és una nova criada de la reina, i ens anirà informant de tot

el què passi en el palau.

Richelieu: D'aquesta manera, si el duc de Buckingham apareix per les habitacions de la reina, de seguida ho sabrem, veritat?

Kitty: Sí, senyor. M'assabentaré de tot el què passi, i la reina en cap moment desconfiarà de mi.

Rochefort: Una espia a palau... Bona idea! Però... i els mosqueters?

Richelieu: D'aquests, te n'has d'encarregar tu. Acaba amb ells!

(Marxen tots d'escena)

ESCENA 4^a

(A l'escenari hi ha en Porthos. Arriba en d'Artagnan.)

Porthos: Em pensava que ja no vindries, noiet.

D'Artagnan: Sóc un home de paraula, jo, senyor Porthos.

Porthos: Has portat els teus padrins?

D'Artagnan: Miri...És que he arribat avui mateix a París i no conec ningú.

Porthos: El teu primer dia a París? Quina mala sort... perquè també serà l'últim. Mira, per allà
venen els meus padrins.

D'Artagnan: Ostres, no! Són aquells?

(Entren en escena l'Athos i l'Aramis)

Aramis: Porthos! Què fas! Si aquest és el poca-solta amb qui m'he de batre d'aquí una hora!

Athos: Tu? Sóc jo qui m'he de batre amb ell a les dues!

(Tots tres es queden mirant en d'Artagnan)

D'Artagnan: Bé... mireu... és que... no sé què dir...

Porthos: No cal que diguis res... D'aquí uns minuts seràs mort... Em sap greu i tot, ves per on...
Però va, vinga, comencem i enllestim d'una vegada.

(En Porthos i en d'Artagnan comencen el duel. Aramis i Athos se'n riuen.)

Aramis: Què, Porthos, que no pots amb ell?

Athos: Em sembla que el nostre amic pagès a més de parlar també sap fer anar l'espasa.

(Arriba en Rochefort amb els soldats)

Rochefort: Quedeu detinguts per orde d'en Richelieu. Ja sabeu que els duels estan prohibits.

Athos: Vine'ns a buscar, Rochefort!

(Comencen a lluitar. Els soldats van marxant fins que lluiten només en d'Artagnan i en Rochefort.

El primer li treu l'espasa i li clava un cop de peu al cul. En Rochefort també marxa. Els mosqueters riuen molt.)

D'Artagnan: Què passa, nois?

Aramis: Acabes de donar una lliçó a la mà dreta del primer ministre.

D'Artagnan: Ah, "vare"... Seguim el nostre duel, ara?

Porthos: Però què dius, noi! A partir d'ara ets dels nostres. Un per tots, i tots per un.

(L'Athos està una mica apartat i amb cara de preocupat)

Porthos: Ei, Athos... Què passa?

Athos: Em sembla que ja ens podem preparar. Al capità Treville no li agradarà massa el què ha passat aquí...

ESCENA 5^a

(El teló està tancat. Hi ha els tres mosqueters i en d'Artagnan en posició de ferms. Arriba en Treville, que se'ls mira i mou el cap.)

Treville: No m'ho puc creure, nois, no m'ho puc creure. Però, què us passava pel cap? No sabeu que en Richelieu aprofitarà qualsevol excusa per fer desaparèixer els mosqueters? Us heu tornat ximples? El rei ens ha cridat i ja us podeu imaginar que no serà per donar-nos les gràcies. *(Un moment de silenci.)* Qui va ser el que va avergonyir en Rochefort?

D'Artagnan: Jo, senyor.

Treville: D'Artagnan... Des que has arribat que només et fiques en embolics... Seria millor que tornessis a casa teva...

D'Artagnan: Perdoni, senyor... Però és que no sabia qui era aquest home amb nom de formatge...

(Els tres mosqueters riuen)

Treville: Sí, rieu, rieu... Ja veurem si després de parlar amb el rei seguiu rient.

(Es giren cap al teló i aquest s'obre. El rei i la reina, flanquejats pels mosqueters 1 i 4. Al costat de la reina, la Constance i la Kitty. Al costat del rei, en Planxet. Els mosqueters s'acosten i fan reverència)

Rei: Aixequiu-vos, irresponsables. Com em podeu fer això? Què voleu, insensats? Que en Richelieu i la seva patuleia de soldats dominin tota França? Amb bestieses com les que va fer... ho aconseguireu!

Treville: En nom dels meus mosqueters us demano sinceres disculpes, majestat.

Rei: Disculpes? No sabeu com m'arriba a inflar el cap en Richelieu. Que si els seus soldats patatí...

que si els seus soldats patatà... Qui va ser el que va donar la puntada al cul d'en

Rochefort?

D'Artagnan: Jo, majestat.

Rei: Tu? Si no ets ni un mosqueter, encara...

Reina: Estimat, tranquil·litza't. Ja saps què et va dir el metge. Res de posar-te nerviós.

Rei: Tens tota la raó, ratolineta meva... Com sempre tens raó. A veure, tu, Aramis... acosta't. Aquí

tens 500 monedes per la vostra feina. I tu... com et dius?

D'Artagnan: D'Artagnan, majestat.

Rei: Té 100 monedes més pel cop de peu. Per cert, acabes d'arribar a París, veritat?

D'Artagnan: Sí, senyor.

Rei: Doncs aquí tens en Planxet, el criat més fidel que hi ha en tota la ciutat. Des d'ara està al teu

servei. Què et sembla?

D'Artagnan: Ai, no sé què dir...

Athos (*murmurant-li*): Gràcies, capsigrany, gràcies!

D'Artagnan: Infinites gràcies, majestat!

Rei: Au, aneu! Marxeu d'aquí! I no em munteu tants espectacles!

(Els tres mosqueters, en d'Artagnan i en Treville marxen. El rei s'aixeca.)

Rei: Vens, estimada?

Reina: Sí, ara vinc. *(El rei amb els dos mosqueters se'n van.)* Constance, ja saps què has de fer.

Constance: Sí, majestat.

(La Constance i la reina se'n van per llocs oposats. La Kitty, fa shhh i segueix la Constance.)

ESCENA 6^a

(Per un racó, apareix el Duc de Buckingham amb els seus dos soldats.)

Soldat anglès 1: Això ha estat una mala idea, senyor duc. Ens estem ficant a la gola del llop.

Soldat anglès 2: Em sembla que aquests francesos ens han ben enganyat. No te'n pots fiar!

Duc de Buckingham: No, xicots, la reina és una dama de paraula. No crec que ens hagi parat cap trampa.

Soldat anglès 2: Silenci, em sembla que per aquell carrer s'acosta algú.

Soldat anglès 1: Amaguem-nos, senyor, ràpid!

(Apareix la Constance)

Constance: Senyor duc... És aquí, senyor duc?

Duc de Buckingham: Constance... És vostè? *(Surten del seu amagatall)* Saps la contrasenya?

Constance: La fadrina va a la font...

Duc de Buckingham: ... a buscar un cantiret d'aigua...

Constance: Molt bé. Acompanyi'm. La reina l'espera.

Duc de Buckingham: Vosaltres, quedeu-vos aquí.

Soldat anglès 1: Aquí l'esperarem, senyor. Vagi amb compte!

Soldat anglès 2: Però no trigui, ens fa por la foscor.

(Els dos soldats marxen abraçats. La Constance i el duc van cap a palau. Canvi decorat i apareix la reina. La Kitty els espia.)

Constance: Majestat, el duc de Buckingham.

Duc de Buckingham: Benvolguda reina Anna.

Reina: Apreciat duc... No tenim massa temps. Sou molt amable de venir fins aquí per segellar l'amistat entre els nostres països, però ja sabeu que el primer ministre Richelieu vol la guerra a qualsevol preu.

Duc de Buckingham: Mentre vostè i jo mantinguem l'amistat, això serà impossible.

Reina: Tingui aquest present. Són les meves joies més valuoses. Les hi regalo en senyal de fraternitat.

Duc de Buckingham: Les duré sempre amb mi, com el vostre record, majestat.

Reina: I ara marxeu, abans que se n'assabenti ningú.

(El duc marxa amb Constance. La reina també. Apareix en Richelieu i la Kitty.)

Richelieu: Quines noves em portes?

Kitty: Senyor primer ministre. El duc de Buckingham ha vingut aquesta nit a palau i s'ha vist amb la reina. Sa majestat li ha regalat les seves joies en senyal d'amistat.

Richelieu: Ah sí? Quina llàstima d'amistat! S'acabarà aviat, molt aviat. Ràpid, torna amb la reina, i digues-li que el rei la vol veure.

(Marxen tots dos i apareix el rei. També en Richelieu.)

Rei: Què és això tan urgent que em vols dir i que no pot esperar a demà?

Richelieu: Majestat, aviat s'acosta el dia de l'aniversari de la reina Anna, i he pensat d'organitzar un ball a palau.

Rei: Ah.. està bé la idea...

Richelieu: Tothom ha de venir de vint-i-un botons. La reina podria dur aquelles joies que li vau regalar, tan maques...

Rei: Tens raó, fa deu anys que les té i encara no se les ha posat.

(Apareix la reina amb Constance i Kitty)

Reina: Què és això que no m'he posat?

Rei: Aquelles joies tan maques que et vaig regalar. La setmana que ve, en Richelieu organitzarà un ball pel teu aniversari i m'agradaria que portessis les joies. Que bé que ens ho passarem, eh?

(El rei i en Richelieu marxen. La reina es posa a plorar amb la Constance mentre la Kitty riu.)

ESCENA 7^a

(Som en una fonda. En d'Artagnan, els tres mosqueters i en Planxet estan parlant i rient.)

Athos: En Rochefort, nom de formatge... Però a qui se li ocorre?

Porthos: Encara sort que davant del rei no vas parlar del comte de Gruyere.

Planxet: O del comte de "La vaca que rie"...

D'Artagnan: Doncs a mi em fa gràcia, aquest nom.

Aramis: Sí, és clar, però vigila no et tornis a trobar en Rochefort perquè com t'enganxi, et deixarà
sec...

Planxet: Doncs si ens el trobem ens el mengem a "tacos".

Athos: O millor ratllat!

(Mentre segueixen rient, entra la Constance.)

Constance: D'Artagnan! Per fi et trobo! No sabia qui em podia ajudar fins que vaig pensar en tu...

Planxet, Athos, Porthos i Aramis: Ueeei!

D'Artagnan: Què et passa, Constance?

Constance: La reina necessita la teva ajuda. Li va donar unes joies al duc de Buckingham, i aquestes joies les ha de dur en una festa que es fa la setmana que ve a palau. Si no les porta, en Richelieu ho aprofitarà per destruir la reina i l'amistat amb Anglaterra. Vol provocar una guerra!

D'Artagnan: Però què dius!

Constance: Que la reina necessita la teva ajuda. Li va donar unes joies al duc de Buckingham, i aquestes joies les ha de dur en una festa que es fa la setmana que ve a palau. Si no les porta, en Richelieu ho aprofitarà per destruir la reina i l'amistat amb Anglaterra. Vol provocar una guerra!

D'Artagnan: Això que dius és molt fort. Nois, me'n vaig cap a Anglaterra a recuperar les joies.
Planxet, tu vindràs amb mi.

Aramis: I nosaltres també! Tots per un...

Athos, Porthos i d'Artagnan: ... i un per tots!

Constance: Aquí tens una carta de la reina per al duc. *(Li dóna)* Gràcies, d'Artagnan, sabia que podia confiar en tu. *(Li fa un petó i se'n va.)*

Planxet, Athos, Porthos i Aramis: Ueeei!

ESCENA 8^a

(El teló està tancat. Els tres mosqueters, en d'Artagnan i en Planxet caminen per davant.)

Aramis: Ja fa dos dies que vam marxar de París. Aviat veurem la costa.

Planxet: Abans d'embarcar podríem fer un mos en aquella fonda. Tinc una gana...

Athos: Sí, sí... Parem allà una estona. Em menjaria un bon plat de macarrons ara mateix...

(Entren per un costat. S'obre el teló, som dins la fonda. L'hostaler està parlant amb els soldats.)

Soldat 2: Escolta'm bé, espavilat. Quan entrin els mosqueters, tu fes com si no passés res de res.

Soldat 4: Si ho fas bé, segur que el primer ministre et recompensarà.

Hostaler: Ah sí? Pagarà en espècies? Quantes monedes em donarà?

Soldat 3: Cap ni una si no pares de fer preguntes, pesat. A veure si calles!

Soldat 4: No ho has entès, encara? La teva recompensa serà que no et cremem la fonda!

Soldat 3: I que a tu no et llencem dins un pou!

Soldat 2: Maleït hostaler! Com els avis de que estem aquí, te'n penediràs tota la vida!

Hostaler: No diré res! Us ho juro!

(Arriba en Rochefort.)

Soldat 1: Tot és a punt, senyor. La trampa està parada. No crec que sospitin res.

Rochefort: Perfecte. Aquesta vegada seran nostres.

Soldat 4: Ja els veig arribar, senyor. En total veig cinc homes: Tres mosqueters, aquell jove de
l'altre dia i un criat.

Soldat 3: Només cinc, i per sorpresa, segur que els guanyem.

Soldat 1: Va, deixem-nos d'històries i amaguem-nos per tal que no ens vegin.

(S'amaguen i entren els mosqueters.)

D'Artagnan: Bon dia tingueu, podeu oferir-nos una mica de menjar?

Hostaler: I tant, i tant! Heu vingut a parar a la millor fonda de la contrada!

Planxet: Així ho esperem... Venim de París i estem molt cansats.

Hostaler: Doncs seieu, seieu, de seguida us portarem un rostit que us en llepareu els dits!

(L'hostaler marxa.)

Athos: Caram, tu... Quin bon rotllo... Tinc la impressió que ens ha tocat la rifa, trobant aquest lloc.

Rochefort: I tant que t'ha tocat!

Porthos: Rochefort! *(Entren els soldats)*

Rochefort: A per ells! Que no en quedi ni un de viu!

(Comença una lluita aferrissada.)

Athos: D'Artagnan! Surt d'aquí! Nosaltres els entretindrem! Ves a Anglaterra!

D'Artagnan: D'acord! Sort!

(En D'Artagnan i en Planxet surten. Continua la lluita. Surt l'hostaler.)

Hostaler: Què feu? Em destrossareu el local! Desvergonyits!

(La lluita segueix fins que els mosqueters acaben amb tots.)

ESCENA 9^a

(Som a Anglaterra. En escena tenim els dos soldats anglesos i el duc de Buckingham.)

Duc de Buckingham: Què penseu d'aquests dos francesos que hem capturat?

Soldat anglès 1: Potser són espies al servei d'en Richelieu. O pitjor, assassins que venen per vostè.

Duc de Buckingham: De fet, és el més probable. Però vull sentir què és el què volen.

Soldat anglès 2: I si el què volen és matar-lo? No em sembla una bona idea.

Duc de Buckingham: Sé defensar-me, pallús. A més, vosaltres bé us quedareu aquí amb mi, no?

Soldat anglès 1: És clar, senyor.

Duc de Buckingham: Doncs, va, que passin!

(Entren en d'Artagnan i en Planxet i fan reverència)

D'Artagnan: Senyor, venim en nom de la reina. En Richelieu li ha parat una trampa i necessita les joies que us va donar.

Duc de Buckingham: I creus que te les donaré així, per la teva cara bonica?

D'Artagnan: No, senyor. Per això us porto aquesta carta que la reina en persona us escriu.

(En Planxet li dona la carta. El duc se la llegeix i la dona als seus soldats.)

Duc de Buckingham: Sens dubte, és la lletra i el segell de la reina Anna.

D'Artagnan: Senyor, si no sóc digne de la vostra confiança, mateu-me aquí mateix. Però, si us plau, si no em deixeu portar aquestes joies a palau, la reina estarà en perill. I l'amistat amb França també.

Duc de Buckingham: Aquí les tens. Sé que estic fent el correcte. I ara corre, corre i no t'aturis per res del món.

D'Artagnan: Gràcies, senyor. La reina li ho agrairà. *(Marxen i es tanca el teló.)*

ESCENA 10^a

(Som a París.)

Planxet: Per fi som a París. I hem arribat a temps.

D'Artagnan: Ves a veure si trobes a la Constance i podem entrar a palau.

(En Planxet marxa i entra en escena la comtessa de Winter.)

Comtessa de Winter: Bona nit, jove. Voleu entrar a palau?

D'Artagnan: No sé si una senyora com vos hauria de parlar amb desconeguts.

Comtessa de Winter: Caram, em vols donar lliçons de cortesia?

D'Artagnan: No és la meva intenció. Però si l'he ofès, li prego accepti les meves disculpes.

Comtessa de Winter: Acceptades de bon grat. Oh!

(Se li cau el mocador i en d'Artagnan s'ajup a recollir-lo.)

D'Artagnan: Aquí té, senyora. Un perfum molt fort, no creu?

Comtessa de Winter: Vol dir? Ensumi bé...

(En d'Artagnan s'acosta el mocador al nas i la comtessa li fa ensumar fort fins que es desmaia. El comença a lligar i l'arrossega.)

Comtessa de Winter: Bé, d'Artagnan... De cap al riu!

(Arriba en Planxet)

Planxet: Quieta!

(La comtessa treu una pistola i dispara. En Planxet rep al braç però va cap a ella i li clava l'empenta que la fa caure al riu.)

Planxet: Senyor, senyor, es troba bé?

D'Artagnan: Què passa, Planxet? Què m'ha passat? La senyora...

Planxet: Va, desperti's! El ball és a punt de començar i hem de portar les joies a la reina.

D'Artagnan: Doncs, a què esperem? De pressa!

(Marxen corrents)

ESCENA 11^a

(Som dins el palau. El rei i en Richelieu parlen.)

Rei: No sé perquè triga tant en baixar, la reina. És la festa del seu aniversari.

Richelieu: Us ho diré, majestat. La reina no baixa perquè no té les joies que li vau regalar.

Rei: Ah, no? I qui les té, llavors?

Richelieu: Les va regalar al duc de Buckingham. La seva dona es veu amb un anglès d'amagat.

Rei: Això que dius no pot ser pas veritat... Clar que si ho fos... Mosqueter! Ves a dir a la reina que baixi de seguida.

(El mosqueter 3 marxa. A l'altra banda de l'escenari, la reina i la Constance)

Reina: Això és la meva fi, Constance.

Constance: No patiu, en d'Artagnan arribarà, n'estic segura...

Mosqueter 3: Majestat, el rei mana la vostra presència.

Reina: Estic perduda!

(En d'Artagnan treu el cap per la finestra i entra)

D'Artagnan: Majestat! Sóc aquí! I aquí estan les joies! *(Obre la capsa)* Déu meu, no hi són!

(En Planxet apareix per la finestra)

Planxet: Estan aquí! Se us han caigut mentre us enfilàveu a l'arbre...

D'Artagnan: Gràcies, Planxet! Ets el millor amic que podia tenir. Majestat...

(Li dona les joies i se les posa)

Reina: Gràcies, d'Artagnan. Tota França i jo mateixa t'estem immensament agraïdes.

(Marxa d'escena. Constance s'abraça a d'Artagnan i segueix la reina)

D'Artagnan: Em sembla que ens hem guanyat unes bones vacances, Planxet.

ESCENA 12^a

(En escena el rei, en Richelieu, en Treville, i els mosqueters. Entra la reina i Constance)

Reina: Estimat... quines presses en veure'm...

Rei: Anna! Portes les joies!

Reina: És clar! I per què no les hauria de dur?

Rei: Per res, per res... Richelieu! Esteu despatxat des d'aquest mateix moment! Fora d'aquí, tu i tota la teva trepa de mercenaris! Emporteu-vos-el!

(Els mosqueters s'emporten Richelieu. El rei, la reina i Constance marxen darrere. Apareix en d'Artagnan.)

Athos: D'Artagnan! Una abraçada! *(S'abracen els quatre)*

Aramis: Sabíem que ho aconseguiries!

D'Artagnan: Sense vosaltres no ho hauria aconseguit, ja ho sabeu.

Treville: D'Artagnan, considera't des d'ara mateix un mosqueter més!

D'Artagnan: Gràcies, senyor! Tots per un...

Athos, Porthos i Aramis: ...i un per tots!!!

(Surten tots els actors i canten la cançó)

Tots: Som a França any 1619

Lluís XIII n'és el rei

temps de pau i tranquil·litat

Richelieu ho vol espatllar

però al cos dels mosqueters
n'hi ha un que ho impedirà.

(Qui serà, qui serà...)*Mosqueters*

D'Artagnan, d'Artagnan

és el meu millor amic*Planxet*

D'Artagnan, d'Artagnan

és el meu estimat*Constance*

Unes joies lluent i brillants
que la reina donà a un duc anglès
han estat a punt de provocar
una guerra, un escàndol immens
D'Artagnan i els mosqueters
el desastre han pogut evitar.

(Ho han fet bé, ho han fet bé...)*Mosqueters*

D'Artagnan, d'Artagnan

els plans m'has rebentat*Richelieu*

D'Artagnan, d'Artagnan

ens has ben ajudat*Rei i reina*

Athos, Porthos, són dos mosqueters
amb Aramis ja en sumen tres
són els companys d'en d'Artagnan
sempre junts van els quatre amics
el seu lema és molt famós
tots per un i un per tots.

(Tots per un i un per tots...)*Mosqueters*

D'Artagnan, d'Artagnan

amb tu sempre estarem*Athos, Porthos i Aramis*

D'Artagnan, d'Artagnan

mai no t'oblidarem!*Tots*

Fi